

ת"פ 39906/12/16 - בית המכס ומע"מ ירושלים נגד כפידור מחצבים בע"מ חברות, אמיר מזרחי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39906-12-16 בית המכס ומע"מ ירושלים נ' כפידור מחצבים
בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
המאשימה
בית המכס ומע"מ ירושלים

08 מאי 2017

נגד

הנאשמים
1. כפידור מחצבים בע"מ חברות
2. אמיר מזרחי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ענבר ויינשטיין

ב"כ הנאשמים עו"ד בר טוב ועו"ד קמחין

הנאשם 2 בליווי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לאור הודאת הנאשם ולאחר שוידאתי כי הוא מבין את השלכותיה, מרשעו בהגשת דוחות הכוללים ידיעה לא נכונה ללא הסבר, ניכוי תשומות באמצעות חשבוניות פיקטיביות וניכוי תשומות ללא מסמך כדין, הכל על פי העובדות והראות החיקוק שבכתב האישום המתוקן.

ניתנה והודעה היום י"ב אייר תשע"ז, 08/05/2017 במעמד הנוכחים.

ירון מינטקביץ , שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

רקע וטיעוני הצדדים:

הנאשמים הורשעו על פי הודאתו של הנאשם מס' 2 (להלן: הנאשם), בעבירות של מסירת דו"חות הכוללים ידיעה לא נכונה, ניכוי תשומות באמצעות חשבונית פיקטיבית וניכוי תשומות ללא מסמך כדין.

על פי עובדות כתב האישום, הנאשמת מס' 1 היא חברה אשר הנאשם היה מנהלה בזמנים הרלוונטיים.

על פי האישום הראשון בשנים 2012 - 2013, השמיטה החברה מס עסקאות בהיקף של 174,000 ₪ ללא הסבר סביר, ובכך הגישה דוחות הכוללים ידיעה לא נכונה.

על פי האישום השני, בשנים 2010 עד 2014 ניכתה החברה מס תשומות תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות בהיקף של 610,000 ₪ של עוסק בשם ליאור ירדן בע"מ.

על פי האישום השלישי, בשנים 2011, 2013, ניכתה החברה תשומות בסכום כולל של 254,839 ₪ מבלי שהיו חשבוניות מס נגד תשומות אלו. יש לציין בהקשר של אישום זה שבתקופות מאוחרות נמנעה החברה מלנכות תשומות כנגד חשבוניות שהיו בידה והתקבלו כדין.

המאשימה עותרת להשית על הנאשם שנת מאסר בפועל, אשר ירוצה במצטבר לעונש מאסר אותו הוא מרצה כיום ועונשים נלווים ועל החברה ביקשה להטיל קנס סמלי.

ב"כ הנאשמים לא חלק על העונש העיקרי אותו עותרת המאשימה להשית על הנאשם, אך ביקש שלפחות מחצית מתקופת המאסר תרוצה בחופף לעונש מאסר אחר אותו מרצה הנאשם בגין תיק אחר.

במסגרת טיעונו הפנה ב"כ הנאשמים לכך שהנאשם הודה, הסיר את המחדלים ולכך שהאישום הראשון אינו מהווה עבירה שיש בה יסוד של כוונה להתחמק ממס אלא עבירת רשלנות. עוד הפנה לכך שהאישום השלישי, למרות שכולל יסוד של כוונה להתחמק ממס, מתייחס לעבירות אשר כנגד סכומי המס הנוגעים אליהם, היו סכומי מס בהיקף קרוב אותם בטעות לא ניכו הנאשמים בדוחות מס של החברה בתקופות מאוחרות יותר.

טיעון נוסף בפי ב"כ הנאשמים היה שהחשבוניות הנוגעות לאישום השני, היו חשבוניות זרות ופקיד השומה הכיר בהוצאות הנוגעות אליהן במסגרת הליכי שומת המס.

מתחם העונש ההולם:

הנאשמים השמיטו ללא הצדק סביר תשומות בהיקף של 174,000 ₪, ניכו תשומות תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות בהיקף של 610,000 ₪ וניכו תשומות ללא מסמך כדין בסכום נוסף של מעל 250,000 ₪. מדובר במעשים חמורים אשר פגעו הן בערך השוויון בנטל המס והן בקופה הציבורית. מלבד חומרת העבירות ופגיעתן בערכים מוגנים, מדובר בעבירות אשר הפיתוי לבצען גדול וסיכויי התפיסה נמוכים. לפיכך, יש מקום להחמיר עם המבצעים אותן.

לעתים רבות מתייחסת החברה בסלחנות לעברייני מסים, כאילו אין במעשיהם חומרה או פסול מוסרי או ערכי - ולא היא. הימנעות תשלום מסים חותרת תחת ערכים חברתיים בסיסיים של שוויון בנשיאה בנטל ומכל בחינה שקולה לשליחת יד לקופת הציבור. משכך, נקודת המוצא היא, כי יש לראות את עבריו המס ככל עבריו אחר שולח ידו ברכוש חברו - בהבדל שסיכויי תפיסתו של עבריו המסים נמוכים יותר ורווחיו לרוב גבוהים יותר מאלו של גנב "רגיל", והוא אף אינו משלם את מחיר ההוקעה החברתית אותו משלם עבריו רכוש אחר. לפיכך, על מדיניות הענישה לתת ביטוי לקלון הערכי והמוסרי שבעבירות מסים ולכך שאין הבדל ממשי בין מי שמתחמק מתשלום מס אמת ובין מי ששולח יד לרכוש חברו.

ר' בהקשר זה רע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל, בפסקה יא':

"יש המתפתים לראות עבירות מס, שאין הנגזל האינדיבידואלי בהן ניצב לנגד העיניים והרי הוא הציבור כולו, 'חסר הפנים' כביכול - במבט מקל. לא ולא. אדרבה, בית משפט זה, עוד משכבר הימים, ראה אותן בחומרה וקבע 'כמדיניות רצויה, שלא לאפשר ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות כשהמדובר בעבירות פיסקליות' (ע"פ 4097/90 בורסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] מיסים ה(1); שציטטה המשיבה). אכן, רבים מעברייני המס הם אנשים שייראו כנורמטיביים ביסודם, אשר לא ישלחו יד לכיס הזולת - אך אינם נרתעים משליחת יד לכיס הציבורי. לכך מחיר בענישה" (ראו בנוסף: רע"פ 74/13 חלילו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 17.4.2013); רע"פ 7790/13 חיים נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 20.11.2013); רע"פ 5358/12 שוקרון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 10.7.2012)).

פסיקה עקבית קובעת, כי בעבירות מסים יש להחמיר עם העבריינים לשם הרתעה, בשל הקלות שבביצוע העבירות והקושי לאתר את מבצעייהן. הפסיקה שמה דגש על הערך החברתי העומד בבסיס החובה לשלם מסים ולשאת בנטל הכללי ועל הפגיעה החברתית והכלכלית הנגרמות כתוצאה מעבירות אלו. כן נפסק לא אחת, כי לנסיבות האישיות של העבריו יש משקל נמוך. ר' למשל רע"פ 7964/13, יוחנן רובינשטיין נ' מדינת ישראל (פסקה 9):

חומרתן של עבירות המס נעוצה בפגיעתן הקשה בערך השוויון, העומד ביסוד חובת תשלום המס. ההתחמקות הבלתי חוקית מתשלום מס אמת, מגדילה את עול המס המוטל על אזרחי המדינה, והיא פוגעת בקופה הציבורית. אין צריך לומר, כי באותה שעה, המתחמק ממס נהנה משירותיה של המדינה, הממומנים מכיסיהם של אזרחים שומרי חוק. חומרה זו היא שהביאה למדיניות ענישה מחמירה הנלווית לעבירות המס, ובמסגרתה יש לבכר את האינטרס הציבורי על פני שיקולים הנוגעים לנסיבות האישיות של המבקש ולקשייו הכלכליים. ככלל, הרשעה בעבירות מס תגרור אחריה הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה לצד הטלתו של קנס כספי, אשר נועד לפגוע בכדאיות הכלכלית של ביצוע העבירות.

ר' גם רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.2013) [פורסם בנבו]:

"בית משפט זה כבר קבע, לא אחת, כי עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה-

בקופה הציבורית, והעקיפה- בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס [...] לאור הלכה זו הותוותה בפסיקה מדיניות הענישה, לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס תוך מתן הבכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם [...]. עוד נקבע, כי בגין עבירות אלו, אין להסתפק, ככלל, בהשתת עונש מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, אלא יש למצות את הדין עם העבריינים באמצעות הטלת עונש מאסר בפועל, המלווה בקנס כספי".

וכן ר' רע"פ 5060/04, הגואל, רע"פ 4791/08, כהן, רע"פ 7450/09, רע"פ 2843/11, אבו עיד, עפ"ג 2444-03-11, ג'בר, רע"פ 7790/13, חיים, רע"פ 1866/14, אופיר זקן ועוד, רע"פ 5064/14, רבחי נתשה נ' מדינת ישראל, רע"פ 2259/16, חנוכיב.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את העבירות הוא מאסר, לתקופה שבין עשרה חודשים ועד עשרים וחמישה חודשים וכן קנס כספי.

נתונים אשר אינם קשורים לעבירה

הנאשם יליד 1971, נשוי ובעל משפחה. מלבד הרשעה בעבירות מסים (אליה אתייחס בהמשך) אין לחובתו הרשעות נוספות.

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו בעבירות ואת הסרת המחדלים.

מנגד, נתון מחמיר אותו זקפתי לחובת הנאשם הוא העובדה שהעבירות מושא כתב האישום נעברו במהלך תקופה בה התנהל נגדו בבית משפט זה תיק אחר בעבירות דומות, ת"פ 44472-11-11. עניין זה מלמד על כך שגם ניהול הליך בעבירות זהות לא היה בו כדי להרתיע את הנאשם מלהמשיך בדיוק באותה הדרך ולבצע את אותן העבירות.

התקשיתי לקבל את טענת ב"כ הנאשמים, כי נמנעה מהנאשם האפשרות לצרף את התיקים. הנאשם ידע בעת שנגזר דינו באותו התיק שעבר עבירות נוספות ולו חפץ לצרף את התיק, יכול היה לעשות כן.

דין והכרעה:

אין מחלוקת ממשית בין הצדדים כי העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא שנת מאסר בפועל. עונש זה נמצא אמנם בצידו הנמוך של המתחם, אך לאור ההודאה בעבירות והסרת המחדלים ניתן לקבלו. המחלוקת שבין הצדדים בעיקר משתרעת על שאלת החפיפה וההצטברות של העונש למאסר אשר נגזר על הנאשם בגין התיק הנוסף שהתנהל מולו. באותו התיק נגזר על הנאשם בבית משפט השלום עונש של 24 חודשי מאסר בפועל אך בערעור הופחת העונש לתשעה חודשי מאסר בפועל בגין זיכוי (בהסכמת המאשימה) מחלק ניכר מן העבירות.

בנסיבות העניין, בעיקר לאור העובדה שהעבירות מושא תיק זה נעברו כאשר התנהלו ההליכים באותו תיק, ראיתי לצבור

את רובה של תקופת המאסר לעונש אותו מרצה הנאשם כיום.

לפיכך, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- שנה מאסר בפועל. מתקופה זו, 8 חודשים ירוצו במצטבר לעונש המאסר שנגזר על הנאשם -בת"פ 44472-11-11 (לאחר הפחתתו בע"פ 10302-09-16) כך שסך הכל ירצה הנאשם 17 חודשי מאסר.
- קנס בסך 30,000 ₪. הסכום ישולם עד ליום 01.12.2017.

לאור העובדה שבת"פ 44472-11-11 הוטלו מאסרים על תנאי, בגין עבירות מיסים, לא אטיל על הנאשם מאסר מותנה נוסף.

זכות ערעור כחוק.

**ניתנה והודעה היום י"ב אייר תשע"ז,
08/05/2017 במעמד הנוכחים.
ירון מינטקביץ, שופט**

הוקלד על ידי נופר מזרחי